

Trecător prin viață

Ionutz21

Când merg pe strada trist și abătut
Mi-apari in orice chip ce trece-agale
Și-mi pare bine că te-am cunoscut,
Chiar daca drumurile noastre-s dirijoare.

Adeseori sub umbra-unui castan,
M-aplec sa rup o floare de grădină:
-S-o dăruiesc? N-am cui! E totu-n van
Căci ea ca mine, stă fără lumină!

Și uneori mai strig la Tatăl Sfânt:
-De ce pe lumea asta-s fără tine?
-Cumva acolo jos pe sub pământ,
Mai e vreun loc de-odihnă pentru mine?

Mi-e viața ca un foc ce s-a aprins,
'nainte de războiul ce mă-ngheață...
Căci visul meu de-odată azi s-a stins
Și-acum colind ispășitor prin ceață.

Și iar parcurg același drum pustiu
Și mă lovesc din nou de-a ta orbită.
Femeia care m-a-nvățat să scriu,
M-așteaptă la fereastra ruginită.

Și nu-i ușor să uiți al tău meleag,
Oricât de mult vrei ca să scapi de teamă.
Copilăria nu-i decât un prag,
Trecut prin ochii visători de mamă!

Georgian Ionut Zamfira 25.06.2021